

αποθαίνω

αποθαίνω, ρ. [από τον αόρ. απέθανον του αρχ. ρ. ἀποθνήσκω], βλ. λ. [πεθαίνω](#). (Λαϊκό τραγούδι: σαν **αποθάνω** φίλε μου, έρχετ' η αστυνομία· με κάρο σκουπιδιάρικο μου κάνουν την κηδεία)·

- η εγχείρηση πέτυχε, αλλά ο ασθενής απέθανε, βλ. λ. [εγχείρηση](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας